

येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण - क्रमांक चौदा

सातवा शिक्का

Jeff Pippenger

2023-11-11

प्रकटीकरण ग्रंथाच्या बाराव्या अध्यायात दर्शविलेल्या तिसऱ्या स्वर्गात लुसिफरपासून आरंभ झालेल्या देवदूतांच्या परीक्षाकालीन युद्धाने, पहिल्या स्वर्गात समाप्त होणाऱ्या मनुष्य आणि देवदूतांच्या परीक्षाकालीन युद्धाचे प्रतिरूप दाखविले आहे. जेव्हा सैतान आणि त्याचे देवदूत तिसऱ्या स्वर्गातून बाहेर फेकले गेले, तेव्हा सैतानाने एदेनच्या बागेत एक नवीन युद्धमोर्चा उघडला. तिसऱ्या स्वर्गातील लुसिफरविरुद्धच्या युद्धाप्रमाणेच, देवाने मानवजातीसाठीही परीक्षाकालाचा एक अवधी स्थापित केला. लवकरच येणाऱ्या रविवार कायद्याच्या वेळी ज्या पहिल्या स्वर्गातील युद्धास खऱ्या अर्थाने प्रारंभ होतो, ते मानवजातीच्या परीक्षाकालाच्या समाप्तीचे प्रतिनिधित्व करते.

प्रकटीकरणाच्या बाराव्या आणि तेराव्या अध्यायांत अजगर, पशू आणि खोटा संदेश यांचे चित्रण केलेले आहे. रूढीप्रमाणे, त्या तिन्ही शक्ती प्रामुख्याने त्यांच्या भूतकाळातील इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतात असे मानले जाते; परंतु योहानाला “जे होणार आहे” ते लिहिण्यास सांगितले गेले होते, आणि प्रकटीकरणाचे संपूर्ण पुस्तक “शेवटच्या दिवसांबद्दल” बोलते, म्हणून आम्ही शेवटाचा आरंभद्वारे दृष्टांत दिला जातो या बायबलमधील तत्त्वाचा उपयोग करीत आहोत, आणि प्रकटीकरणातील प्रतीकांचा भूतकाळातील नव्हे तर वर्तमान सत्य म्हणून उपयोग करीत आहोत.

स्वर्गाच्या तिसऱ्या स्तरात त्याने आरंभिलेल्या युद्धात, तसेच एदेनच्या बागेत त्याने मनुष्यांवर आणलेल्या पहिल्या लढाईत, आपले युद्धसंकल्प सिद्ध करण्यासाठी आपल्या भ्रष्ट संदेशांचे संप्रेषण करण्याकरिता सैतानाने “संमोहन” याचा उपयोग केला, असे ओळखण्यात आले आहे.

“सैतानाने एदेनमध्ये पहिल्या आदामाला मोहात पाडले, आणि आदामाने शत्रूबरोबर युक्तिवाद केला; अशा रीतीने त्याने त्याला प्राबल्य मिळवून दिले. सैतानाने आदाम व हव्हेवर आपल्या संमोहनशक्तीचा उपयोग केला, आणि हीच शक्ती तो ख्रिस्तावर वापरण्याचा प्रयत्न करीत होता. परंतु पवित्रशास्त्रातील वचन उद्धृत करण्यात आल्यानंतर, सैतानाला कळले की विजय मिळविण्याची त्याला कोणतीही संधी नव्हती.”

“पुरुष आणि स्त्रिया यांनी आपल्या सहवासात असणाऱ्यांच्या मनांना कसे वश करावे, याचे शास्त्र शिकू नये. हेच ते शास्त्र आहे जे सैतान शिकवितो. अशा प्रकारच्या प्रत्येक गोष्टीला आपण प्रतिकार केला पाहिजे. आपण मेस्मेरिझम आणि हिप्रोटिझम यांच्याशी काहीही संबंध ठेवू नये—हे त्या एकाच्या शास्त्राचे प्रकार आहेत, ज्याने आपले पहिले स्थान गमावले आणि जो स्वर्गीय दरबारातून बाहेर टाकला गेला.” Mind, Character and Personality, 713.

सैतान शिकवित असलेले “शास्त्र” जागतिकतावादी व्यापाऱ्यांनी परिपूर्ण केले आहे, आणि “शेवटच्या दिवसांत” ते “माहितीच्या महासुपर महामार्ग”द्वारे कार्यान्वित केले जाते. सैतान हा असत्याचा पिता आहे; आणि माध्यमक्षेत्रातील महाकाय संस्था केवळ असत्याचा प्रसार करीत नाहीत, तर त्या सत्यालाही रोखून धरतात, ज्यांना त्या विधर्मी समजतात त्यांचा मागोवा घेतात, आणि पृथ्वीच्या इतिहासात कधीही वापरली गेलेली नसलेली अतिशय प्रगत सम्मोहनाची पद्धत उपयोगात आणतात. तिसऱ्या स्वर्गात आरंभ झालेल्या युद्धात सैतानाच्या युद्धकौशल्याच्या या वैशिष्ट्यावर भर देण्यात आला आहे, जेणेकरून जेव्हा पहिल्या स्वर्गाचे युद्ध सुरू होईल तेव्हा त्या काळी जगणाऱ्या विश्वासू लोकांना पूर्वज्ञानाद्वारे पूर्वसूचना मिळावी. जेव्हा आपण हे समजतो की वर्ल्ड वाइड वेबसाठीचे नियंत्रणकेंद्र, आणि “माहितीचा महासुपर महामार्ग” यांचे व्यवस्थापन व नियंत्रण संयुक्त संस्थानांमध्ये केले जाते, तेव्हा संयुक्त संस्थाने स्वर्गातून अग्नी खाली आणतात आणि संपूर्ण जगाला फसवितात, याचा अर्थ काय होतो याची आपल्याला कल्पना येते. प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात “अग्नी” हा एका संदेशाचे प्रतीक आहे.

प्रकटीकरण अध्याय तेरावा, आणि पद तेरावे यांतील प्रतीकात्मकता कर्मेल पर्वतावरील त्या संघर्षातून घेतलेली आहे, जिथे बालाचे भविष्यवक्ता आणि उपवनांतील देवतांचे भविष्यवक्ता हे बाल आणि अशतारोथ हे खरे देव आहेत, याची पुष्टी करण्यासाठी स्वर्गातून अग्नी खाली आणू शकले नाहीत. बाल हा पुरुष देवता आणि अशतारोथ ही स्त्री देवता असल्याने, ते पशूच्या प्रतिमेचे प्रतिनिधित्व करतात, म्हणजे चर्च व राज्य यांचा अपवित्र संयोग. ते येजेबेलचे भविष्यवक्ता होते; आणि ती अहाबाबरोबर एका अपवित्र संबंधात होती. कर्मेल पर्वताच्या कथेमधील पशूच्या प्रतिमेचे ते दोन भविष्यसूचक साक्षीदार, संयुक्त संस्थानांची भूमिका ओळखून देतात—प्रथम संयुक्त संस्थानांत पापल व्यवस्थेची प्रतिमा निर्माण करण्यात, आणि त्यानंतर जगात. कर्मेलवरील “अग्नी” हा खरा देव प्रत्यक्षात कोण आहे, याचा पुरावा ठरणार होता. तो स्वर्गाकडून आलेल्या त्या प्रकटीकरणाचे प्रतीक होता, जे खऱ्या देवाची ओळख करून देत होते; आणि संयुक्त संस्थाने स्वर्गातून अग्नी खाली आणतात तेव्हा हाच प्रश्न अस्तित्वात असतो.

यशयाच्या पुस्तकात, जो आरंभापासून अंत जाहीर करतो तो देव, प्राचीन काळातील कर्मेल पर्वताच्या त्या विशिष्ट प्रसंगालाही संबोधतो, आणि तसेच जेव्हा संयुक्त संस्थाने आकाशातून अग्नी खाली बोलावते तेव्हा ज्याचे प्रतिनिधित्व होते त्या भविष्यसूचक प्रसंगालाही संबोधतो.

“आपला दावा मांडावा,” परमेश्वर म्हणतो; “आपली भक्कम कारणे पुढे आणा,” याकोबाचा राजा म्हणतो. “त्यांनी ती पुढे आणून आम्हांला दाखवावे की काय घडणार आहे; त्यांनी पूर्वीच्या गोष्टी दाखवाव्यात, त्या काय आहेत, जेणेकरून आम्ही त्यांचा विचार करू आणि त्यांचा शेवट काय होईल हे जाणू; किंवा येणाऱ्या गोष्टी आम्हांला जाहीर कराव्यात. पुढे जे होणार आहे त्या गोष्टी दाखवा, म्हणजे आम्हांला कळेल की तुम्ही देव आहात; होय, काही भले करा किंवा काही वाईट करा, म्हणजे आम्ही विस्मित होऊ आणि ते एकत्र पाहू. पाहा, तुम्ही शून्याहूनही कमी आहात, आणि तुमचे कार्य निरर्थक आहे; जो तुम्हांला निवडतो तो घृणास्पद आहे. मी उत्तरेकडून एका पुरुषाला उठविले आहे, आणि तो येईल; सूर्याच्या उदयाकडून तो माझे नाव घेईल; आणि तो अधिपतींवर गान्यासारखा चालून येईल, आणि कुंभार जसा माती तुडवितो तसा तो त्यांना तुडवील. सुरुवातीपासून कोणी हे जाहीर केले, म्हणजे आम्ही जाणावे? आणि पूर्वीपासून कोणी सांगितले, म्हणजे आम्ही म्हणावे, ‘तो न्यायी आहे’? खरेच, कोणीही दाखविणारा नाही; खरेच, कोणीही जाहीर करणारा नाही; खरेच, तुमचे शब्द ऐकणारा कोणीही नाही. पहिला सियोनाला म्हणेल, ‘पाहा, पाहा, ते येथे आहेत’; आणि मी यरुशलैमाला शुभवार्ता आणणारा एक देईन.” Isaiah 41:21-27.

लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्यापासून प्रारंभ होणाऱ्या पहिल्या आकाशातील युद्धात, संयुक्त संस्थानांना, तसेच स्वतः सैतानालाही, आपली “फिर्याद” “मांडण्याची” परवानगी दिली जाईल; आणि इझेबेलच्या देवताच खरा देव आहे हे सिद्ध करण्याच्या प्रयत्नात ते आकाशातून अग्नी खाली आणतील. त्या देवतेच्या उपासनेच्या दिवसाची खूण स्वीकारण्यास जगाला भाग पाडले जाईल. “माहितीच्या महासुपरमार्गा”द्वारे सर्व मानवजातीपर्यंत आकाशातून खाली आणला जाणारा अग्नी हे “निरर्थक” कार्य आहे, आणि जो कोणी त्या माध्यमातून पोहोचविलेला संदेश निवडतो, तो “घृणास्पद” आहे.

त्या युद्धात एक लाख चव्वेचाळीस हजार, आणि त्यानंतर मोठा समुदाय, खरा देव कोण आहे या वादातील देवाचे साक्षीदार असतील. युद्धाच्या दोन्ही बाजूंनी पोहोचवलेले संदेश “अग्नी” असे दर्शविले आहेत. खरा देव कोण आहे हे ठरविण्यासाठी सर्व राष्ट्रे एकत्र केली जातील, आणि “सत्य” स्थापन करण्यासाठी साक्षीदारांच्या दोन वर्गांची व्यवस्था असेल.

सर्व राष्ट्रे एकत्र जमू देत, आणि सर्व लोकसमुदाय गोळा होऊ देत; त्यांच्यात कोण आहे जो हे घोषित करू शकेल, आणि आम्हांस पूर्वीच्या गोष्टी दाखवू शकेल? त्यांनी आपले साक्षीदार पुढे आणावेत, म्हणजे ते न्याय्य ठरतील; किंवा त्यांनी ऐकावे, आणि म्हणावे, हे सत्य आहे. परमेश्वर म्हणतो, तुम्ही माझे साक्षीदार आहात, आणि माझा तो सेवक, ज्याला मी निवडले आहे; यासाठी की तुम्ही मला जाणावे, माझ्यावर विश्वास ठेवावा, आणि समजावे की मी तोच आहे; माझ्यापूर्वी कोणताही देव निर्माण झाला नव्हता, आणि माझ्यानंतरही कोणी होणार नाही. मी, मीच, परमेश्वर आहे; आणि माझ्याव्यतिरिक्त कोणी तारणारा नाही. मी जाहीर केले आहे, आणि मी तारण केले

आहे, आणि मी प्रकट केले आहे, जेव्हा तुमच्यामध्ये कोणताही परका देव नव्हता; म्हणून परमेश्वर म्हणतो, तुम्ही माझे साक्षीदार आहात, की मी देव आहे. यशया ४३:९-१२.

कर्मेल पर्वताचे अंतिम प्रकटीकरण, सैतानासाठी साक्षीदार आणि देवासाठी साक्षीदार असे दोन्ही ठेवते. हे प्रदर्शन खरा देव कोण आहे हे सिद्ध करण्यासाठी आहे; परंतु देवाचे विश्वासू साक्षीदार नेमके कशाची साक्ष द्यावयाची आहे?

परमेश्वर, इस्राएलाचा राजा आणि त्याचा उद्धारकर्ता, सेनाधीश परमेश्वर, असे म्हणतो: मीच पहिला आहे, आणि मीच शेवटचा आहे; आणि माझ्याशिवाय दुसरा कोणताही देव नाही. आणि माझ्यासारखा कोण हाक मारील, आणि ते जाहीर करील, आणि माझ्यासाठी क्रमाने मांडील, ज्या वेळेपासून मी प्राचीन लोकांना स्थापन केले? आणि जी गोष्टी येत आहेत, आणि जी येणार आहेत, त्या त्यांनी त्यांना दाखवाव्यात. भिऊ नका, घाबरू नका: त्या वेळेपासून मी तुला सांगितले नाही काय, आणि जाहीर केले नाही काय? तुम्हीच माझे साक्षीदार आहात. माझ्याशिवाय दुसरा देव आहे काय? होय, देव नाही; मला दुसरा कोणी ठाऊक नाही. जे कोरलेली मूर्ती घडवितात ते सर्व व्यर्थ आहेत; आणि त्यांच्या मनोहर वस्तू काही उपयोगाच्या ठरणार नाहीत; आणि ते स्वतःच त्यांचे साक्षीदार आहेत; ते पाहत नाहीत, आणि जाणत नाहीत; म्हणून ते लज्जित होतील. यशया 44:6-9.

कर्मेल पर्वतावरील अंतिम संघर्षात विश्वासू लोकांनी या सत्याची साक्ष द्यावयाची आहे की देव पहिला आणि शेवटचा आहे. तोच तो देव आहे ज्याने "प्राचीन लोकांची नेमणूक केली," जेणेकरून "येऊ घातलेल्या गोष्टी" ओळखता येतील. देवाच्या साक्षीदारांनी कर्मेल पर्वतावरील अंतिम युद्धाच्या अगोदर उघड केली गेलेली येशू ख्रिस्ताची प्रकटीकरणे सादर करावयाची आहेत.

सैतानाचा माउंट कर्मेल संदेश स्वर्गातून खाली उतरून येणाऱ्या अग्नीच्या रूपात दर्शविला जातो.

आणि तो मोठमोठी अद्भुते करतो, इतके की तो मनुष्यांच्या दृष्टीसमोर आकाशातून पृथ्वीवर अग्नी उतरवितो, प्रकटीकरण 13:13.

ही वचने "माहितीच्या महासुपर हायवे"वरून मानवजातीपर्यंत पोहोचविण्यात येणाऱ्या संमोहनविद्येच्या आधुनिक विज्ञानाद्वारे संयुक्त संस्थाने जी चमत्कारिक कृत्ये साध्य करतात त्यांचे वर्णन करीत आहेत. परंतु हे वचन ख्रिस्ताचे रूप धारण करून सैतान स्वतः प्रकट होईल, याविषयीही बोलत आहे.

"तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या घोषणेत जो देवदूत एकरूप होतो, तो आपल्या गौरवाने संपूर्ण पृथ्वी प्रकाशमान करील. येथे जगभर पसरलेल्या व्यापकतेचे आणि अभूतपूर्व सामर्थ्याचे कार्य पूर्वसूचित करण्यात आले आहे. १८४०-४४ मधील आगमन-चळवळ ही देवाच्या सामर्थ्याची एक गौरवशाली प्रचीती होती; पहिल्या देवदूताचा संदेश जगातील प्रत्येक मिशन केंद्रापर्यंत नेण्यात आला, आणि काही देशांत सोळाव्या शतकातील धर्मसुधारणेनंतर कोणत्याही भूमीत दिसून आलेल्या धार्मिक स्वारस्यांपैकी सर्वांत महान असे धार्मिक जागरण आढळले; परंतु तिसऱ्या देवदूताच्या अंतिम इशान्याखाली उभ्या राहणाऱ्या त्या प्रबळ चळवळीपुढे हे सर्व मागे पडणार आहे."

हे कार्य पेंतेकोस्ताच्या दिवसातील कार्यासारखेच असेल. सुवार्तेच्या आरंभी पवित्र आत्म्याच्या ओतप्रोत वर्षावात जसा 'पूर्ववर्षाव' देण्यात आला, की ज्यायोगे अमूल्य बीज अंकुरावे, तसेच तिच्या समाप्तीसमयी पीक पिकण्यासाठी 'उत्तरवर्षाव' देण्यात येईल. 'मग आपण जाणू; परमेश्वरास जाणण्यामागे लागलो तर आपण जाणू; त्याचे प्रगटन प्रभातकाळाप्रमाणे निश्चित आहे; आणि तो आपल्याकडे पावसाप्रमाणे, पृथ्वीवर पडणाऱ्या उत्तरवर्षाव व पूर्ववर्षावाप्रमाणे येईल.' होशेय 6:3. 'म्हणून, हे सियोनच्या मुलांनो, आनंदित व्हा, आणि तुमचा देव परमेश्वर याच्यामध्ये हर्ष करा; कारण त्याने तुम्हांस योग्य प्रमाणात पूर्ववर्षाव दिला आहे, आणि तो तुमच्यासाठी पाऊस पाडील, पूर्ववर्षाव आणि उत्तरवर्षाव.' योएल 2:23. 'शेवटच्या दिवसांत, देव म्हणतो, मी माझ्या आत्म्यातून सर्व देहधान्यांवर ओतीन.' 'आणि असे होईल की जो कोणी प्रभूच्या नावाचा धावा करील तो तारण पावेल.' प्रेषितांची कृत्ये 2:17, 21.

“सुवार्तेचे महान कार्य त्याच्या आरंभी जेवढ्या देवशक्तीच्या प्रकटीकरणाने चिन्हांकित झाले होते, त्यापेक्षा कमी प्रकटीकरणाने समाप्त होणार नाही. सुवार्तेच्या आरंभी पूर्ववृष्टीच्या ओतण्यात ज्या भविष्यवाण्या पूर्ण झाल्या, त्या तिच्या समाप्तीच्या वेळी उत्तरवृष्टीत पुन्हा पूर्ण होणार आहेत. येथेच ‘शांतीदायी ताजेतवानेपणाचे काळ’ आहेत, ज्यांची प्रेरित पेत्राने अपेक्षा धरली होती, जेव्हा तो म्हणाला: ‘म्हणून तुम्ही पश्चात्ताप करा आणि वळा, जेणेकरून तुमची पापे पुसली जातील, जेव्हा प्रभूच्या सान्निध्यातून ताजेतवानेपणाचे काळ येतील; आणि तो येशूला पाठवील.’ प्रेषितांची कृत्ये 3:19, 20.”

“देवाचे सेवक, ज्यांची मुखे पवित्र समर्पणाने प्रकाशित होऊन तेजस्वी झाली आहेत, ते स्वर्गातून आलेला संदेश जाहीर करण्यासाठी ठिकठिकाणी त्वरेने जातील. पृथ्वीभर, हजारो आवाजांनी, इशारा दिला जाईल. चमत्कार घडविले जातील, आजारी लोक बरे केले जातील, आणि चिन्हे व अद्भुते विश्वासणाऱ्यांच्या मागे येतील. सैतान देखील कार्य करतो, कपटी अद्भुतकृत्यांसह, अगदी मनुष्यांच्या दृष्टीसमोर स्वर्गातून अग्नी खाली आणतो. प्रकटीकरण 13:13. अशा प्रकारे पृथ्वीवरील रहिवाशांना आपली बाजू ठामपणे घेण्यास प्रवृत्त केले जाईल.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, 611, 612.

जेव्हा आपण त्या काळापर्यंत पोहोचतो, जेव्हा सैतान आकाशातून अग्नी उतरवितो, तेव्हा “पृथ्वीवरील रहिवासी आपापली भूमिका घेण्यासाठी प्रवृत्त केले जातील.” त्या वेळी, देवाचे साक्षीदार “स्वर्गातून आलेला संदेश घोषित करण्यासाठी एक ठिकाणाहून दुसऱ्या ठिकाणी त्वरेने जातील. पृथ्वीभर, हजारो आवाजांनी, इशारा दिला जाईल.” देवाचे साक्षीदार जे कार्य पूर्ण करतील, ते “पेन्तेकोस्ताच्या दिवसातील कार्यासारखे असेल,” जेव्हा “तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या घोषणेत सहभागी होणारा देवदूत आपल्या तेजाने संपूर्ण पृथ्वी प्रकाशित करणार आहे.” पेन्तेकोस्ताच्या वेळी, अग्नी हा पवित्र आत्म्याच्या ओतप्रोत वर्षावाचे प्रतीक होता, आणि अग्नी हे सैतानाच्या अपवित्र आत्म्याच्या ओतप्रोत वर्षावाचेही प्रतीक आहे.

योहानाने प्रकटीकरण अध्याय सातमध्ये एक लाख चव्वेचाळीस हजार आणि त्या महान लोकसमुदायाचे प्रतिनिधित्व केल्यानंतर, तो सातव्या आणि अंतिम मुद्रेचे उघडणे ओळखून दाखवितो. अंतिम अथवा सातवी मुद्रा येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाचे उन्मुद्रण दर्शविते, आणि प्रकटीकरणाच्या पुस्तकातील अशी एकमेव भविष्यवाणी दर्शविते जी कृपाकाळ संपण्याच्या अगदी आधी उन्मुद्रित होणार होती. सातवी मुद्रा, सात मेघगर्जना, आणि येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण—हे सर्व एकाच सत्याची प्रतीके आहेत, जे कृपाकाळ संपण्याच्या अगदी आधी उघड केले जाते. येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण अल्फा आणि ओमेगा म्हणून ख्रिस्ताच्या स्वभावावर आणि सृजनशक्तीवर भर देते. सात मेघगर्जना त्या इतिहासाची ओळख करून देतात ज्यामध्ये एक लाख चव्वेचाळीस हजार जणांवर मुद्रा केली जाते, आणि सातवी मुद्रा त्या इतिहासकाळातील पवित्र आत्म्याच्या ओतणुकीची ओळख करून देते, जेव्हा दोन साक्षीदार पुनरुत्थित होतात आणि देवाच्या “सत्य”ची सृजनशक्ती प्राप्त करतात; ही शक्ती पित्याकडून पुत्राकडे, पुत्राकडून गाब्रिएलकडे, गाब्रिएलकडून संदेष्ट्याकडे, आणि तेथून जे वाचणे, ऐकणे व त्यामध्ये अंतर्भूत असलेली शक्ती पाळणे निवडतात त्यांच्यापर्यंत पोहोचविली जाते.

आणि जेव्हा त्याने सातवी मोहोर उघडली, तेव्हा सुमारे अर्धा तास स्वर्गात शांतता पसरली. आणि देवासमोर उभे असलेले ते सात देवदूत मी पाहिले; आणि त्यांना सात कर्णे देण्यात आली. मग दुसरा एक देवदूत आला व वेदीजवळ उभा राहिला; त्याच्याकडे सोन्याचे धूपपात्र होते; आणि त्याला पुष्कळ धूप देण्यात आला, यासाठी की त्याने तो सर्व संतांच्या प्रार्थनांसह सिंहासनासमोरील सोन्याच्या वेदीवर अर्पण करावा. आणि संतांच्या प्रार्थनांसह आलेला त्या धूपाचा धूर देवदूताच्या हातातून देवासमोर वर गेला. मग त्या देवदूताने धूपपात्र घेतले, आणि वेदीच्या अग्नीने ते भरले, आणि पृथ्वीवर टाकून दिले; तेव्हा शब्द, गडगडाट, विजा आणि भूकंप झाला. प्रकटीकरण 8:1-5.

त्या वचनेमध्ये, “सात देवदूत” “देवापुढे उभे” होते आणि त्यांच्या हातात “सात तुरे” होते. त्या सात तुरेधारी देवदूतांचा अर्थ परंपरेने योग्य रीतीने असा समजला गेला आहे की ते रविवारी उपासना सक्तीने लादल्याबद्दल रोमवर येणाऱ्या देवाच्या न्यायांचे प्रतिनिधित्व करतात. कॉन्स्टन्टाईनच्या अधीन असलेल्या मूर्तिपूजक रोमने इ.स. ३२१ मध्ये पहिला

रविवारविषयक कायदा केला, आणि इ.स. ३३० पर्यंत त्याचे साम्राज्य पूर्व व पश्चिम अशा दोन भागांत विभागले गेले. त्या बिंदूपासून पहिल्या चार तुर्यांचा नाद होऊ लागला, आणि त्यांनी त्या ऐतिहासिक शक्तींचे प्रतिनिधित्व केले ज्या त्याच्या साम्राज्यावर आणल्या गेल्या, आणि ज्यांनी इ.स. ४७६ पर्यंत रोम नगराची अशी अवस्था केली की त्या शहरावर पुन्हा कधीही कोणत्याही रोमनाने राज्य केले नाही; ते शहर रोमच्या सामर्थ्याचे व वैभवाचे प्रतीक होते. पोपसत्तेने इ.स. ५३८ मध्ये ऑर्लीयांच्या परिषदेतील रविवारविषयक कायदा संमत केला तेव्हा, पाचव्या व सहाव्या तुर्यांनी दर्शविल्याप्रमाणे, आणि जे पहिले व दुसरे हाय होते, तसेच इस्लामचे प्रतिनिधित्व करीत होते, रोमन चर्चवर न्याय आणण्यासाठी मोहम्मदाला उभे करण्यात आले. त्या तुर्यांविषयीची परंपरागत समज कितीही योग्य असली, तरी प्रकटीकरण नऊमध्ये ज्या उताऱ्यात ते सादर केले आहेत, त्या उताऱ्यात त्यांची व्याख्या "पीडा" अशी करण्यात आली आहे.

आणि जे उरलेले मनुष्य या पीडांनी मारले गेले नव्हते, त्यांनी आपल्या हातांच्या कृत्यांविषयी तरीही पश्चात्ताप केला नाही, म्हणजे त्यांनी भुते आणि सोने, चांदी, पितळ, दगड व लाकूड यांच्या मूर्ती यांची उपासना करू नये; ज्या ना पाहू शकतात, ना ऐकू शकतात, ना चालू शकतात. तसेच त्यांनी आपल्या खुनांविषयी, आपल्या चेटूकविद्यांविषयी, आपल्या व्यभिचारांविषयी, किंवा आपल्या चोरींविषयीही पश्चात्ताप केला नाही. प्रकटीकरण ९:२०, २१.

सात रणशिंगांची परिपूर्ण आणि अंतिम पूर्तता म्हणजे प्रकटीकरण ग्रंथाच्या सोळाव्या अध्यायातील सात अंतिम पीडा होत. प्रकटीकरण ग्रंथाच्या नवव्या अध्यायातील सात रणशिंगांच्या भविष्यसूचक वैशिष्ट्यांचे अगदी साधे परीक्षणसुद्धा हे दर्शविते की त्यांच्यामध्ये त्या सात अंतिम पीडांशी समांतर अशी वैशिष्ट्ये आहेत. सातव्या शिक्क्याचे उघडणे इतिहासात त्या वेळी घडते, जेव्हा कृपाकाळ समाप्त होण्याच्या बेतात असतो आणि सात अंतिम पीडांनी दर्शविलेला देवाचा क्रोध ओतला जाण्याच्या बेतात असतो.

जेव्हा ख्रिस्ताने, यहूदाच्या वंशातील सिंह म्हणून, "सातवे शिक्के उघडले," तेव्हा एक देवदूत आला व वेदीपाशी उभा राहिला; त्याच्याजवळ सोन्याचे धूपपात्र होते; आणि त्याला पुष्कळ धूप देण्यात आला, यासाठी की त्याने तो सर्व संतांच्या प्रार्थनांसह त्या सुवर्णवेदीवर अर्पण करावा जी सिंहासनासमोर होती. आणि धूपाचा धूर, जो संतांच्या प्रार्थनांसह आला होता, तो देवदूताच्या हातातून देवासमोर वर गेला." पॅटेकोस्टच्या दिवशी पवित्र आत्म्याचा वर्षाव होण्यापूर्वी यरुशलेममध्ये एकत्र जमलेल्या विश्वासणाऱ्यांची एकचित्त प्रार्थना झाली होती.

"आपल्यामध्ये खऱ्या ईश्वरभक्तीचे पुनरुज्जीवन होणे ही आपल्या सर्व गरजांपैकी सर्वांत महान आणि सर्वांत तातडीची गरज आहे. त्याचा शोध घेणे हे आपले पहिले कार्य असले पाहिजे. प्रभूचा आशीर्वाद प्राप्त करण्यासाठी मनःपूर्वक प्रयत्न असले पाहिजेत; याचे कारण असे नाही की देव आपल्यावर आपला आशीर्वाद देण्यास अनिच्छुक आहे, तर आपण तो स्वीकारण्यास तयार नाही. आपला स्वर्गीय पिता, जे त्याच्याकडे मागतात त्यांना आपला पवित्र आत्मा देण्यास, पृथ्वीवरील पालक आपल्या मुलांना चांगल्या देणग्या देण्यास जितके इच्छुक असतात त्याहून अधिक इच्छुक आहे. परंतु अंगीकार, नम्रता, पश्चात्ताप, आणि मनःपूर्वक प्रार्थना यांद्वारे, ज्या अटींवर देवाने आपल्याला आपला आशीर्वाद देण्याचे वचन दिले आहे त्या पूर्ण करणे हे आपले कार्य आहे. पुनरुज्जीवनाची अपेक्षा केवळ प्रार्थनेच्या उत्तरातच केली जाऊ शकते." Selected Messages, book 1, 121.

सातव्या शिक्क्याचे उघडणे हे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाची ओळख करून देते. हे शिक्कामोर्तब प्रार्थनेद्वारे आरंभ होते; परंतु केवळ प्रार्थनेच्या कृतीमुळे नव्हे, तर एका विशिष्ट प्रार्थनेमुळे. ती विशिष्ट प्रार्थना दानियेलाच्या पुस्तकात ओळखली जाते, जे अर्थातच प्रकटीकरणाचेही पुस्तक आहे.

प्रकटीकरणामधील योहान आणि आपल्या ग्रंथातील दानियेल हे "अंतकाळात" असलेल्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे प्रतिनिधित्व करतात. "अंतकाळात" जे पहिले आकाशातील युद्धाच्या काळात देवाचे साक्षीदार असणार आहेत, ते कृपाकाळ संपण्याच्या अगदी आधी उघडण्यात येणाऱ्या भविष्यवाणीची साक्ष देतील. आपण सध्या विचार

करीत असलेल्या वचनांमध्ये याचे प्रतिनिधित्व सातव्या शिक्क्याद्वारे करण्यात आले आहे. “सुवर्ण धूपपात्र” असलेल्या देवदूताकडे येणाऱ्या प्रार्थनांचे प्रतिनिधित्व दानियेलाच्या ग्रंथातील नवव्या अध्यायातील त्याच्या प्रार्थनेद्वारे केले आहे. ती प्रार्थना एक विशिष्ट प्रार्थना आहे, जी मोशेने “सात वेळा” या भविष्यवाणीच्या संदर्भात आराखड्यात दिली होती. ती प्रार्थना द्विविध आहे, आणि दानियेल आपल्या त्या द्विविध प्रार्थनेचा संदर्भ मोशेच्या “शाप” आणि “शपथ” या संज्ञांमध्ये मांडतो. दानियेल आणि प्रकटीकरण हे ग्रंथ एकच ग्रंथ आहेत, आणि दानियेलाच्या ग्रंथातील ज्या भविष्यवाणीच्या रेषा आहेत, त्याच प्रकटीकरणाच्या ग्रंथात पुढे घेतल्या आहेत.

प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील समर्थ देवदूताच्या चळवळीत पवित्र अग्नीचा वर्षाव घडवून आणणारी प्रार्थना म्हणजे दानियेलची “सात वेळा” ही प्रार्थना होय. हीच ती प्रार्थना आहे जिने देवदूत गब्रिएलला स्वर्गातून खाली उतरवून दानियेलास भविष्यवाण्यांचे स्पष्टीकरण द्यावयास लावले. दानियेल नऊव्या पहिल्या वीस वचनांमध्ये आलेली त्याची प्रार्थना संपताच, संध्याकाळच्या अर्पणाच्या सुमारास गब्रिएल खाली आला. सुवर्ण धूपपात्र असलेल्या देवदूताने ज्या प्रार्थना स्वीकारल्या आणि वर चढताना घेतल्या, त्या “शेवटच्या दिवसांच्या” संध्याकाळी, सूर्य मावळत असताना वर चढणाऱ्या प्रार्थना आहेत.

आणि मी बोलत होतो, प्रार्थना करीत होतो, माझे पाप व माझ्या लोक इस्राएल यांचे पाप अंगीकारत होतो, आणि माझ्या देवाच्या पवित्र पर्वतासाठी परमेश्वर माझ्या देवासमोर माझी विनंती सादर करीत होतो; होय, मी प्रार्थना करीत बोलत असतानाच, प्रारंभीच्या दर्शनात मी ज्याला पाहिले होते तो पुरुष गब्रिएल, त्वरेने उडत येऊन, सायंकाळच्या अर्पणाच्या वेळी मला स्पर्श करून गेला. दानीएल 9:20, 21.

दानिएलची प्रार्थना ही केवळ त्याच्या स्वतःच्या पापांची नव्हे, तर देवाच्या लोकांच्या पापांचीही कबुली होती. त्याची प्रार्थना ही लेवीयविधी अध्याय २६ मधील “सात वेळा” यांच्याशी संबंधित असलेल्या पश्चात्तापाच्या प्रार्थनेचा आराखडा आहे.

आणि तुमच्यातील जे उरतील ते आपल्या शत्रूंच्या देशांत आपल्या अधर्मांमुळे क्षीण होत जातील; आणि आपल्या पित्यांच्या अधर्मांमुळेही ते त्यांच्याबरोबर क्षीण होत जातील. जर त्यांनी आपला अधर्म, आणि आपल्या पित्यांचा अधर्म, माझ्याविरुद्ध त्यांनी केलेला आपला अपराध, आणि त्यांनी माझ्याविरुद्ध विपरीत चाल केली हे मान्य केले; आणि मीही त्यांच्याविरुद्ध विपरीत चाल करून त्यांना त्यांच्या शत्रूंच्या देशात आणले हेही त्यांनी मान्य केले; तर मग जर त्यांची सुंता न झालेली हृदये नम्र होतील, आणि तेव्हा त्यांनी आपल्या अधर्माच्या शिक्षेला मान्यता दिली: तर मग मी याकोबाबरोबर केलेला माझा करार स्मरीन, आणि इसहाकाबरोबर केलेला माझा करारही स्मरीन, आणि अब्राहामाबरोबर केलेला माझा करारही स्मरीन; आणि त्या देशालाही स्मरीन. लेवीय 26:39-42.

मोशेने “सात वेळा” यांच्याशी संबंधित शिक्षा मांडल्यानंतर, ज्याला तो देवाच्या “कराराच्या वाद” असे म्हणतो, देवाच्या लोकांनी जर आणि जेव्हा त्यांना हे समजले की ते शत्रूंच्या देशात गुलाम आहेत, जसे दानिएल होता, तेव्हा त्यांनी काय करावे हे तो स्पष्ट करतो. दानिएलने जसे प्रतिनिधित्व केले, तसे त्यांनी आपल्या पापांची, तसेच आपल्या पितरांच्या पापांचीही कबुली द्यावी.

ज्यांना एक लाख चव्वेचाळीस हजारांपैकी होण्यासाठी बोलावले आहे, अशांकडून ही विशिष्ट प्रार्थना अर्पिली जाते तेव्हा, सोन्याचा धूपपात्र असलेला देवदूत “ते धूपपात्र घेईल, आणि” ते “वेदीवरील अग्नीने भरून पृथ्वीवर फेकेल: आणि शब्द, गडगडाट, विजा आणि भूकंप झाले.” “अग्नी” या बनावट संदेशाच्या विरोधात “सत्याच्या” संदेशाचे प्रतिनिधित्व करणारा पवित्र अग्नी—जो संयुक्त संस्थाने आणि सैतान स्वर्गातून खाली आणतात—तो “भूकंपाच्या” त्या समयी प्रकट होतो, जो रविवारचा कायदा आहे.

जखन्या या पुस्तकात, दानिएल ज्या दास्यात सहभागी होता त्या दास्यातून परतल्यानंतर मंदिर व यरुशलेम यांची पुनर्बांधणी झाली त्या इतिहासात, जरुब्बाबेलाने मंदिराचा पाया आणि त्याचा शिरोभागी दगड दोन्ही ठेवला, असे आपल्याला कळविण्यात आले आहे.

मग त्याने उत्तर देऊन मला सांगितले, "हे परमेश्वराचे जरुब्बाबेलाला वचन आहे, असे म्हणणारे: 'ना सामर्थ्याने, ना शक्तीने, तर माझ्या आत्म्याने,' सेनाधीश परमेश्वर म्हणतो. 'हे महान पर्वता, तू कोण आहेस? जरुब्बाबेलासमोर तू सपाट मैदान होशील; आणि तो त्याचा शिरोकोनशिला जल्लोषाने पुढे आणील, असे उद्गार काढीत, "कृपा, कृपा त्यावर असो."'" शिवाय परमेश्वराचे वचन माझ्याकडे आले, असे म्हणणारे, "जरुब्बाबेलाच्या हातांनी या घराचा पाया घातला आहे; त्याचे हातच ते पूर्णही करतील; आणि सेनाधीश परमेश्वराने मला तुमच्याकडे पाठविले आहे, हे तुम्हाला समजेल. कारण अल्प गोष्टींच्या दिवसाचा तुच्छभाव कोणी केला आहे? कारण ते आनंद करतील, आणि त्या सातांसह जरुब्बाबेलाच्या हातातील लंबक पाहतील; ते परमेश्वराचे नेत्र आहेत, जी संपूर्ण पृथ्वीवर इकडे तिकडे फिरत असतात." जखऱ्या 4:6-10.

जरुब्बाबेल याचा अर्थ "बाबेलचे अपत्य" असा होतो, आणि तो दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाचे प्रतीक आहे; हा संदेश, मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या संदेशाशी एकत्र येऊन, अॅडव्हेंटिझमच्या प्रारंभीच्या चळवळीत "पाया" घालणारा ठरला. जरुब्बाबेल हा अॅडव्हेंटिझमच्या अंतिम चळवळीत, म्हणजेच Future for America या चळवळीत, "मुख्य कोनशिला" ठेवली जाते त्या वेळी, दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या पुनरावृत्तीचेही प्रतिनिधित्व करतो.

जगाने त्या दोन साक्षीदारांच्या वधावर आनंद साजरा केला, जे मृत हाडांच्या दरीत, म्हणजेच "इन्फॉर्मेशन सुपर हायवे" असलेल्या रस्त्यावर, ठार मारले गेले होते. जेव्हा त्या दोन साक्षीदारांना पुन्हा जीवन देण्यात आले, तेव्हा जग भयभीत झाले, आणि स्वर्गांनी आनंद व्यक्त केला. जकरिया, सर्व संदेष्ट्यांप्रमाणे, देवाचे लोक आनंदित होतात त्या "शेवटच्या दिवसां"ची ओळख करून देत आहे. जकरिया आम्हाला कळवितो की ते दोन साक्षीदारांच्या पुनरुत्थानाच्या वेळी आनंदित होतात, जेव्हा ते "ते सात" पाहतात. "ते सात" हा तोच हिब्रू शब्द आहे ज्याचे लेवीयव्यवस्था छब्बीस मध्ये "सात वेळा" असे भाषांतर केले गेले आहे. पहिल्या दूताच्या हालचालीने मोशेच्या "सात वेळा" या सत्याचा कोनशिला ठेवला, आणि १८६३ मधील त्याच्या नकाराच्या असूनही, तेच "सत्य" तिसऱ्या दूताच्या चळवळीचा शिरोमणी दगडही ठरणार आहे.

जेव्हा ते ओळखले जाते, पूर्ण केले जाते, आणि योग्य द्विविध प्रार्थनेनुसार त्यावर कृती केली जाते, तेव्हा खरे अग्नि पृथ्वीवर टाकले जाईल, जसे पॅटेकोस्ताच्या दिवशी झाले होते.

पुढील लेखात आपण सातव्या मोहोराच्या उघडण्याविषयीचे विवेचन पुढे चालू ठेवू.